

1. (U) Sovyetler düşük yoğunluklu kırmızı ışığın insanlarda düzensiz bir alfa ritmi oluşturduğunu raporladı (237). Düşük yoğunluklu kırmızı, yeşil ve sarı ışığın insanlar üzerindeki etkileri üzerine bir çalışma daha yapılmıştır (238). Düşük yoğunluklu 25 watt ampullerin kırmızı, yeşil veya sarı ışığı altında bir film işleme tesisinde çalışan 412 kadına fizyolojik testler uygulandı. Merkezi ve otonom sinir sisteminde, optik reobaz ve kronakside belirgin artışlar ve gün boyunca gizli görsel ve motor reaksiyon periyodunun uzamasını içeren karmaşık kaymalar bulundu. EGG, düzensiz bir alfa ritmi ile karakterize edildi, bunu sıklıkla kortikal süreçlerin reaktivitesinin azaldığının bir göstergesi olan daha hızlı düşük genlikli salınımlar izledi. Otonom sinir sisteminin durumu, cilt sıcaklığındaki ve arteriyel kaymalardan değerlendirildi basınç, her ikisi de vardiyanın sonunda başlangıçtan çok daha düşüktü. Fizyolojik veriler fonksiyonel kaymaların sonuçları ile desteklenmiştir. Genel olarak, yan etkiler en çok yumuşak kırmızı ışıkta çalışanlarda belirgindi. Sarı ışık yeşilden daha az rahatsız ediciydi.

2. (U) Sovyet askeri enstitülerinden gelen araştırmalarla, özellikle kırmızı ışıkta Sovyetlerin ilgisine dair daha fazla kanıt sağlanmaktadır. Renkli ışıklara uyum sürecinde sağlıklı insan deneklerin çalışma kapasitelerinin dinamikleri değerlendirildi. değişen karmaşıklıkta sensorimotor reaksiyonların hızı ve kalitesi. Özel olarak tasarlanmış bir kontrol panosunda oturan deneklerin, iki saatlik bir adaptasyon süresi boyunca ışıkları uygun sinyallerde kapatmak için düğmelere basmaları gerekiyordu. Adaptasyon, ışık kaynağının rengine ve rengine bağlı olarak reaksiyonların hızında ve kalitesinde değişikliklere neden oldu. adaptasyon zamanı. Dalga boyundaki bir artış reaksiyon hızını arttırdı ancak kaliteyi düşürürken, dalga boyundaki bir düşüş ters etkilere neden oldu. Kırmızı ışık gerginlik ve sinirlilik üretti. Sarı ışık, "artan motor hazırlığı" ve sürekli dikkat ile karakterize edilen iyi bir ruh halini tetikledi. Uyuşukluk ve uykululuk, mavi ışığa karakteristik tepkilerdi. Yeşil ışık herhangi bir duygusal tepki üretmiyor gibiydi (239).

3. (U) Renkli aydınlatmanın maymunlar üzerindeki etkisi Kirov Askeri Akademisi'nde incelenmiştir. Yukarıda bildirilen çalışmalar Kirov Akademisi'nde de yapıldı. Görüldüğü gibi bu çalışma sadece maymunları değil insanları da kapsıyor. Özellikle az bilinen bir askeri kuruluştan geldiği için agresiflik ve renk türü arasındaki ilişki ilgi çekicidir. Maymunlar üzerine yapılan çalışmaların bir özeti şöyledir:

"Görünür spektrumun farklı renklerinden etkilenen psikofizyolojik özellikleri ve duygusal çalışma kapasitesini belirlemek için - denizaltılarda, mayınlarda, uçaklarda ve hafif ve ağır sanayilerde teknik estetikte çok önemli — yazarlar iki rhesus maymunu kullandılar. Dört yaşındaki Sultan, büyük bir iştahla oldukça hareketsiz ve agresifti. Genel olarak ekranın karşısına geçti ve yanlış bir seçim durumunda agresif hale geldi ve ekranı ısırды. Üç yaşındaki Kahn, canlı, duygusal olarak duyarlı ama kuşkuluydu, Sultan'dan daha az yiyeceğe meraklıydı ve çevresi tarafından dolandırıldı. Kafesin etrafında neredeyse sürekli koştu ve nadiren sinyali beklemek için ekrana oturdu. Kafesten kapatılan iki besleme oluşu olduğundan birinde maymunların gözünün önüne yiyecek yerleştirildi. Farklı dönemlerde ışığa (kırmızı, sarı, yeşil ve mavi) 30-60 dakikalık adaptasyondan sonra maymunlar gecikmiş reaksiyon için test edildi. Kırmızı ışıktan sonra hayvanlar huzursuzdu, birçok yanlış seçim yaptılar ve duygusal olarak gergindiler. Sarı ışıktan sonra daha az hata vardı. En uygun olanı yeşil ışıktı. Mavi ışık, beden ve düşünce üzerinde kesin yatıştırıcı etkiler yarattı, özellikle de gelende sessizce oturan ve sinyallere müzakere veya ilgisizlikle cevap veren Kahn ile." (240)

4. (U) Işıkların renk eşikleri ile ilgili diğer araştırmalar (241), renk vizyon (242-243) ve görsel renk algısının gelişimi (244) yayınlanmıştır. Son bir makale ayrı bir ilgi çekicidir çünkü antikolinergik

ilaçların ve fotik stimülasyonun renkli ışıkla ilişkisine olası Sovyet ilgisinin bir göstergesidir. Amino glikolatların, hidroksipiperidil- benzilatın, benaktizin ve glipinin (bilinmeyen) 0.1 ila 5 mg dozlarındaki etkisi. kg başına. ve amino asetatlar, adifenin ve tropasin, 1 ila 10 mg dozlarında. kg başına. sağlam tavşanlarda ışık parlamalarının retina tarafından ayırt edilmesi üzerine çalışılmıştır. Beyaz, sarı, yeşil ve mavi ışıklı fotostimülasyonda, antikolinergik ilaçların tüm dozlarının uygulanmasından önce ve sonra saniyede 1 ila 25 yanıp sönme meydana geldi. S.A. Kalning (245), ilaçların verilmesinden sonra ışığın yoğunluğu arttığında bile ritim algısının bozulmadan ilerlediğini bildirmektedir. Sovyetlerin kırmızı ışık kullanarak benzer çalışmalar yapıp yapmadıkları bilinmemektedir; kırmızı ışığın saldırganlığı artırma ve EEG değişiklikleri üretme eğiliminde olduğu gösterildiğinden ilgi çekici görünmektedir.

not:bu yazı aşağıdaki yazının bir kısmının çevirisidir.

kaynak:<https://archive.org/details/CIA-RDP96-00787R000100120001-9/>